

[Pürschel.]

Pensionater, men ikke nævnt noget om, hvad en fremmed Forbryder har sagt, saa den højtærede Ministers Svar var der ved Siden af.

Da Ministeren i sin Tid over for Offentligheden paaberaabte sig Kristendommen, gav det, tror jeg nok, jeg tør sige, et Ryk i det danske Folk. Man havde ventet sig meget af den højtærede Minister, men denne Rekord i Taktløshed og Smagløshed havde man alligevel ikke tænkt sig, og jeg beklager kun, at den berettigede Paatale, der fandt Sted her i Dag, blev udvandet i den Grad, det skete. Nu er der jo ikke nogen Grund til at tage hele dette Spørgsmaal op.

Til det ærede Medlem Hr. Bomholt skal jeg kun sige, at det lyder jo meget lærd med „social-psykologiske“ Motiver. Jeg vilde ønske, jeg forstod det, men det maa jeg erkende, jeg ikke gør. Det er et meget simpelt Spørgsmaal, Nævningerne skal afgøre, nemlig dette, om Kvinden har overtraadt Straffeloven eller ikke. De atlægger Løfte om at ville følge Straffeloven, og de frifinder hende imod Straffeloven. Man kan give det, hvilke fine Navne man vil, saa er og bliver det en Ulovlighed, en Krænkelse af Retsbevidstheden. Og den Omstændighed, at der dør mange Spædbørn, fordi Kvinder ikke kender Reglerne for Spædbørns Pleje, kan ikke undskyldes, at nogle andre, der maaske kender Reglerne, gaar den direkte Vej og slaar dem ihjel.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro sluttede sin sidste Bemærkning med at udtale, at der ikke her i Tinget fra nogen Side havde hævet sig Røster, som vendte sig mod den ærede Forespørger. Jeg kan da kun beklage, at jeg ikke har været i Stand til at tage Ordet før, for fra vor Side skal der i hvert Fald hæve sig en ganske utvetydig Røst mod de enestaaende reaktionære Bestræbelser, vi ser bundfælde sig dels i denne Forespørgsel, dels i den Sag, der staar som næste Punkt paa Dagsordenen, og dels i den Kampagne, som føres rundt omkring i den dertil indrettede Dagspresse, navnlig inspireret af Præster, som mener, det i særlig Grad er en Opgave for dem at opfordre Befolkningen til at overtræde det 5te Bud. Det forekommer os aldeles meningsløst, for ikke at sige latterlig hysterisk, overhovedet at argumentere paa den Maade, hvorpaa der her bliver argumenteret: at paa Grund af den stigende Kriminalitet og de tiltagende Voldsforbrydelser maa Straffeloven og andre Love skærpes og Dødsstraf eventuelt indføres. Jeg har i hvert Fald

paa dette Punkt Tillid til den højtærede Justitsminister og tror, at den Statistik, han er kommet med her, nogenlunde dækker de faktiske Forhold. Det er indlysende for ethvert tænkende Menneske, at der ikke foreligger en saadan Bølge af Voldsforbrydelser, at den i sig selv kan danne Baggrund for den Bladkampagne, der er i Gang, for den Forespørgsel, der her er stillet, og for det Forslag, der skal behandles under næste Punkt paa Dagsordenen. Men der er visse reaktionære Kredse her i Landet, der ser deres Regning ved at udnytte et tilfældigt Sammenfald af Voldsforbrydelser med vidt forskellige Aarsager til at kræve Straffeloven skærpet, og det er ganske utvivlsomt, at det hænger sammen med den almindelige fremadskridende Kulturreaktion, og at det ikke er uden Forbindelse med lignende, blot lidt mere udprægede Bevægelsers Sejr i vort sydlige Naboland.

Det ærede Medlem Hr. Løje har i Motiveringen for sin Forespørgsel anført en hel Række Tilfælde. Han siger: Denne Storforbryder ved Navn Wagner skal maaske gøres til Psykopat o. s. v.; han anfører Grenaa-Tilfældet, „den lille Tyv“ fra Sydsjælland, den Proprietær i Vestsjælland, der skal have sagt, at han vil skyde enhver ned, der bryder ind paa hans Gaard, o. s. v. Jeg kan ikke indse, hvad vi skal med den Slags Snak som Argumentation i en saadan Sag. Der vil naturligvis til alle Tider eksistere saadanne Tilfælde, som kunde tages til Indtægt baade i den ene og i den anden Retning, men i den Henseende er det fuldkommen rigtig, hvad det ærede Medlem Hr. Axel Dam har gjort opmærksom paa, at naar Samfundsforholdene nu engang er saadan, at de af sig selv avler Forbrydelser, saa er det ikke noget at komme her og sige: Strengere Straf, saa skal vi nok slippe af med dem! Ordentlige Samfundsforhold vilde have en ganske overordentlig Betydning paa det Punkt, men det ligger naturligvis den ærede Forespørger saavel som Forslagsstilleren med Hensyn til den næste Sag paa Dagsordenen fjernt at forlange.

Der er blevet talt en hel Del her om Befolkningens Retsbevidsthed, og Forsvarerne af en strengere Straffelovgivning samt af Dødsstraffen erklærede, at eftersom det er i Overensstemmelse eller formenes at være i Overensstemmelse med Folkets Retsbevidsthed, saa maa man naturligvis gaa til at imødekomme Folkets Forlangende. For det første maa man spørge: Hvad er det for en Jonglering med Befolkningens Retsbevidsthed? Naar det, der er fremkommet, overhovedet kun er Stemnings-